

Hoe is het om op een cohortafdeling van Koraal te werken?

Om de verspreiding van het besmettelijke coronavirus zo goed als mogelijk onder controle te houden op de Koraal gedurende de eerste en tweede golf een zogenaemde cohortafdeling. Op locatie Maasveld in Maastricht werd een speciaal ingerichte afdeling opgestart voor het geïsoleerd verplegen van cliënten uit de langdurige zorg. Bewoners van de locaties St. Anna, Op de Bies en Maasveld zelf konden hier in quarantaine herstellen. Het speciaal samengestelde team dat op de cohortafdeling werkte bestond uit medewerkers van alle drie de locaties. Twee collega's vertellen hoe zij die uitzonderlijke periode hebben beleefd.

Fer Bidlot zit in het tweede jaar van de opleiding Maatschappelijke Zorg & Verpleegkunde. In augustus 2019 ging hij aan de slag als begeleider op de dagbesteding bij St. Anna. Maar corona haalde al gauw een streep door zijn activiteiten. Hij belandde meteen in een quarantainesituatie.

"Ik was blij dat ik iets nuttigs kon doen", vertelt Fer. "Al was het in het begin erg zoeken. Welke beschermende kleding moeten we aantrekken? Welke mondkapjes zijn goed? Iedereen zette zijn schouders eronder en deed zijn uiterste best om het voor cliënten zo comfortabel mogelijk te maken. Het werk beviel mij zo goed dat ik me uiteindelijk heb opgegeven voor de cohortafdeling op Maasveld. Daar ging ik eind december aan de slag.

"Op de cohortafdeling was alles tot in de puntjes geregeld. We werkten aan de hand van gedetailleerde protocollen en er waren altijd meer dan voldoende beschermingsmiddelen voorhanden. Daarnaast was er veelvuldig contact met de hoofdwacht of de verpleegkundige van dienst. We werkten altijd met twee collega's; je was dus nooit alleen. Van huisartsen die over de vloer kwamen, kregen we regelmatig complimenten hoe goed alles was geregeld.

→ Fer Bidlot: "Op de cohortafdeling voelde ik me veiliger dan in de supermarkt."

Ik ben dan ook geen moment bang geweest voor mijn eigen gezondheid. Eerlijk gezegd voelde ik me op de cohortafdeling een stuk veiliger dan in de supermarkt."

"Hoe besmette cliënten reageerden, dat was heel verschillend. Wie echt ziek is, vindt in de regel alles prima. De pakken en mondkapjes wendden snel. Om te laten zien hoe we er

Op de cohortafdeling werkten zowel medewerkers van St. Anna, Op de Bies als Maasveld.

zonder beschermende middelen uit zagen, lurchten we vaak vlak voor de glazen deur tussen de keuken en de verzorgingsruimte. Ik merkte dat cliënten het fijn vonden dat ze dan even ons gezicht konden zien. Cliënten die besmet waren maar zich niet ziek voelden, misten op de cohortafdeling vaak structuur en hun vertrouwde dagindeling. We legden dan uit dat ze er waren om weer beter te worden. Dat we het daarom rustig aan deden en dat ze zich vooral lekker moesten laten verwennen."

Astrid Quaaden werkt op Maasveld in de nachtdienst. In april 2020 werd ze gevraagd om mee te helpen bij het opzetten van het cohort. "Ik vond het best spannend allemaal aan het begin van de eerste lockdown", bekent Astrid. "We hadden geen idee wat we konden verwachten en wisten niet hoe ziek mensen zouden zijn."

"In november begon ik nachtdiensten op de cohortafdeling van Maasveld te draaien. Daar voelde ik me in mijn overall - met bril en mondkapje - een stuk veiliger dan ergens

anders. Toen we van start gingen, merkte ik dat collega's van het hoofdgebouw me soms probeerden te mijden. Ik heb toen uitgelegd dat ik tijdens mijn werk op de cohortafdeling ontzettend goed beschermd was en dat ik nog steeds met een gerust hart naast mijn echtgenoot sliep. Dat gaf de nodige duidelijkheid."

"Cliënten die op de cohortafdeling binnen kwamen, stelden we eerst zoveel mogelijk op hun gemak. Want het is tenslotte niet niks. Ze werden toch uit hun vertrouwde omgeving gehaald en de gebruikelijke dagindeling valt opeens weg. En ze zagen alleen maar nieuwe gezichten. Alles bij elkaar is dat een ingrijpende verandering. Dus deden we er alles aan om het cliënten naar hun zin te maken."

"Zo probeerden we iedereen in de watten te leggen en er het beste van te maken. Aanvankelijk kostte het best moeite om mensen te vinden die op de cohortafdeling wilden werken. Maar door alle positieve geluiden was het aanbod uiteindelijk groter dan de vraag." ■

→ Astrid Quaaden: "Aan het begin van de eerste lockdown hadden we nog geen idee van wat we konden verwachten."